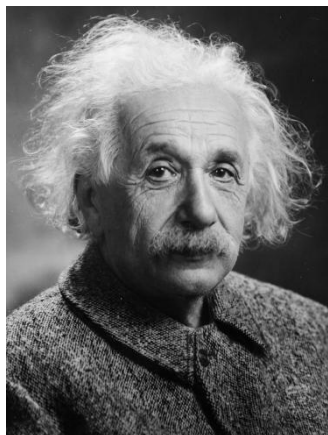

„Naukownicy
wierzą w
Boga”

Autor: Piotr Rudnicki

Einstein Albert (1879- 1955), fizyk, twórca teorii względności, jeden z twórców teorii kwantów i fizyki statystycznej.

Fizyk teoretyczny i laureat Nagrody Nobla w dziedzinie fizyki za 1921 rok, w uznaniu za „wkład do fizyki teoretycznej, zwłaszcza opis prawa efektu fotoelektrycznego”. Einstein zrewolucjonizował zarówno mechanikę, jak i teorię pola, głównie w wersji klasycznej, choć odegrał też kluczową rolę dla mechaniki kwantowej. Einstein to twórca szczególnej teorii względności, która ulepszyła mechanikę Newtona i zastąpiła w tej korekcyjnej roli teorię eteru Lorentza[a]. Autor wynikającej z STW równoważności masy i energii, czasem formułowanej słynnym wzorem $E = mc^2$. Został on potwierdzony przez reakcje subatomowe, np. jądrowe; doprowadziło to do rewizji zasady zachowania masy, samego pojęcia materii i otworzyło epokę jądrowej broni oraz energetyki. Twórca ogólnej teorii względności, która połączyła newtonowskie prawo powszechnego ciężenia z nową mechaniką. Nie była to jedyna ani nawet pierwsza synteza tego typu[b], jednak OTW w odróżnieniu od konkurencji okazała się poprawna, zostając nowym paradygmatem w opisie grawitacji. Einstein oparł na swojej teorii pierwsze modele kosmologiczne oraz pierwsze przewidywania grawitacyjnych fal czasoprzestrzeni. Wprowadził też do niej opcjonalną stałą kosmologiczną, która później okazała się możliwym wyjaśnieniem ciemnej energii. Teoria Einsteina dzięki tym i innym wynikom doprowadziła do rozkwitu astrofizyki w XX wieku. Naukowiec przewidział również istnienie fotonu – postulując dualizm korpuskularno-falowy światła.

Cytaty świadczące o wierze w Boga:

”Chcę wiedzieć, jak Bóg stworzył ten świat. Nie interesuje mnie to czy inne zjawisko. Chcę znać Jego myśli, reszta to szczegóły”.

”Czysto logiczne rozumowanie nie da nam żadnej wiedzy o realnym świecie”.

”Jaki jest sens ludzkiego życia? Każda odpowiedź na to pytanie wiąże się z religią. Można więc spytać, czy w ogóle warto je zadawać? Odpowiadam, że człowiek, który uważa życie swoje i innych istot ludzkich za bezsensowne, jest nie tylko nieszczęśliwy, ale właściwie nie zasługuje na życie”.

”Moje doznania mają naturę religijną w tym sensie, iż jestem świadomy, że umysł ludzki jest zbyt ograniczony, by głębiej wniknąć w harmonię Wszechświata, którą nazywamy "prawami natury”.

”Nauka bez religii jest kaleka, religia bez nauki jest ślepa”.

”Tylko dwie rzeczy są nieskończone: Wszechświat oraz ludzka głupota, choć nie jestem pewien co do tej pierwszej.”

”Nie wierzę, że Bóg zajmuje się grą w kości”. (Źródło: <https://pieknoumyslu.com>)

Louis Pasteur (1822-1895) - francuski chemik, był prekursorem mikrobiologii. Twórca pierwszej ochronnej szczepionki dla ludzi przeciw wścieklicznie.

1857–68 wykazał, że fermentacje są wywoływane przez drobnoustroje, dokonał pasteryzacji

1865 rozpoczął badania nad chorobami zakaźnymi

1867 został profesorem na Sorbonie

1880 wprowadził szczepienia ochronne przeciw cholerze drobiu

1881 szczepienia ochronne przeciw węglikowi

1883 szczepienia ochronne przeciw różycy świń

1885 stworzył szczepionkę przeciw wścieklicznie

1888 zastosował pałeczki rzekomodurowe do zwalczania plagi królików

W czterech kątach jego grobowca stoją postacie, wyobrażające Wiarę, Nadzieję, Miłość i Umiejętność i umieszczono tam napis: „Szczęśliwy ten, który nosi w sobie Boga, Ideał piękności i Jemu służy: ideał sztuki, ideał umiejętności, ideał ojczyzny, ideał cnót Ewangelii”. Te słowa wypowiedział Pasteur w mowie przy przyjęciu go do Akademii Francuskiej.

Informacje świadczące o wierze w Boga:

„Największa chluba Francji, Ludwik Pasteur, jest gorliwym katolikiem. W ostatnich latach życia przyjmuje często Sakramenta św. Umarł, trzymając krzyżyk na rękach, z aktami wiary, nadziei i miłości na ustach. Znane jest jego powiedzenie, iż dlatego, że wiele naukowo rozmyślał, ma wiarę wieśniaka bretońskiego, gdyby był jeszcze więcej myślał, miałby wiarę bretońskiej wieśniaczki”. (źródło : ks. dr Maciej Sieniatycki, *Dogmatyka katolicka*, Kraków 1930, s.11)

Cytaty:

„Mało wiedzy oddala od Boga. Dużo wiedzy sprowadza do niego z powrotem”.
„Trochę nauki zabiera cię od Boga, ale dużo nauki zabiera cię z powrotem do Niego... Często zadawaj pytania o swoje priorytety, upewnij się, że Bóg zawsze jest na pierwszym miejscu... Potomkowie pewnego dnia będą śmiać się z wysublimowanej głupoty nowoczesnej filozofii materialistycznej. Im więcej badam naturę, tym bardziej jestem zdumiony pracą Stwórcy”. (źródło : <https://www.zamyslenie.pl>)

„Mało wiedzy oddala od Boga. Dużo wiedzy sprowadza do Niego z powrotem”.
(Źródło: *Myślę, więc jestem. Aforyzmy, maksymy, sentencje*, oprac. Czesława i Joachim Glenskowie, Antyk, Kęty 1993, ISBN 8386482001, s. 258.)

Grzegorz Mendel OSA (1822-1884)- zakonnik, opat zakonu augustianów w Brnie. Prekursor genetyki i odkrywca reguły przekazywania cech dziedzicznych, która została nazwana Prawem Mendla.

W 1854 założył w ogrodzie klasztornym hodowlę roślin w celu badań zmienności dziedziczenia i jednocześnie zorganizował obserwatorium meteorologiczne. W tych dwóch dziedzinach (marginalnie także w hydrogeologii i badaniach nad pszczołami), prowadził badania naukowe, formułował podstawowe prawa dziedziczenia, przeprowadzając badania nad krzyżowaniem roślin, głównie grochu zwyczajnego, których wyniki ogłosił w 1865 roku na posiedzeniu lokalnego towarzystwa naukowego w Brnie. W 1866 roku opublikował je drukiem w artykule *Badania nad mieszańcami roślin*. Jego odkrycia początkowo nie uzyskały rozgłosu i dopiero w roku 1900 trzej uczeni Hugo de Vries, Carl Correns i Erich Tschermak, niezależnie potwierdzili wyniki jego prac. W współczesnej postaci brzmią one następująco:

- Pierwsze prawo Mendla (prawo czystości gamet) – w organizmach znajdują się komórki, które na każdą cechę posiadają jeden gen (allel). Komórki te to gamety.
- Drugie prawo Mendla (prawo niezależnej segregacji) – geny warunkujące różne cechy segregują niezależnie od siebie i jest kwestią przypadku, który allel z pary warunkującej jedną cechę znajdzie się w gamecie z jednym bądź drugim allelem z par alleli warunkującej drugą cechę.

W 1868 został wybrany opatem augustianów w Brnie i działał przeciwko antykościelnym inicjatywom władz. W 1881 został dyrektorem banku hipotecznego w Brnie.

Cytaty świadczące o wierze w Boga:

„Nasienie życia nadprzyrodzonego, łaski uświęcającej, oczyszcza z grzechu, przygotowując duszę człowieka, i człowiek musi starać się zachować to życie poprzez soje dobre uczynki. Nadal potrzebuje nadprzyrodzonego pokarmu, ciała Pana, które nieustannie otrzymuje, rozwija się i doprowadza do końca życia. Tak więc naturalne i nadprzyrodzone muszą jednoczyć się w urzeczywistnieniu świętości dla ludzi. Człowiek musi wnieść swój minimalny wysiłek, a Bóg daje wzrost” (Źródło: Portal chrześcijański <https://misyjne.pl>, http://pl.wikipedia.org/wiki/Gregor_Mendel)

St. Giuseppe Moscati (1880 – 1927) pionier w leczeniu cukrzycy insuliną, włoski lekarz, naukowiec, docent uniwersytetu w dziedzinie fizjologii człowieka i chemii fizjologicznej, święty Kościoła katolickiego. doktor Moscati był jednym z pierwszych lekarzy, którzy używali insuliny w leczeniu cukrzycy.

W 1911, w związku z epidemią cholery w Neapolu, władze miasta powierzyły mu zadanie zbadania przyczyn choroby i opracowanie metody jej powstrzymania. Wiele z jego sugestii zyskało uznanie i zostało wcielonych w życie. Również w 1911 wygrał konkurs (był najmłodszym kandydatem) na zastępcę ordynatora w Szpitalu Zjednoczenia. Wkrótce został członkiem senatu Akademii Medycznej i otrzymał doktorat z chemii fizjologicznej. Matka Moscatiego zmarła w 1914 na cukrzycę. Na skutek tego, jako jeden z pierwszych neapolitańskich lekarzy, zainteresował się on zastosowaniem insuliny w leczeniu tej choroby. Oprócz działalności naukowej i praktyki lekarskiej, Moscati był odpowiedzialny za lokalny Instytut Anatomii. Podźwignął on placówkę z upadku mimo kiepskich warunków lokalowych i technicznych. W prosektorium zawiesił krzyż i zamieścił podpis: „O mors ero mors tua” („O śmierci, będę twoją śmiercią”). W 1919 otrzymał nominację na ordynatora III Sali Nieuleczalnie Chorych, a w 1922 — tytuł docenta nauk ogólnoklinicznych, co pozwoliło mu zostać wykładowcą. Rok później reprezentował Włochy na Międzynarodowym Kongresie Fizjologii w Edynburgu.

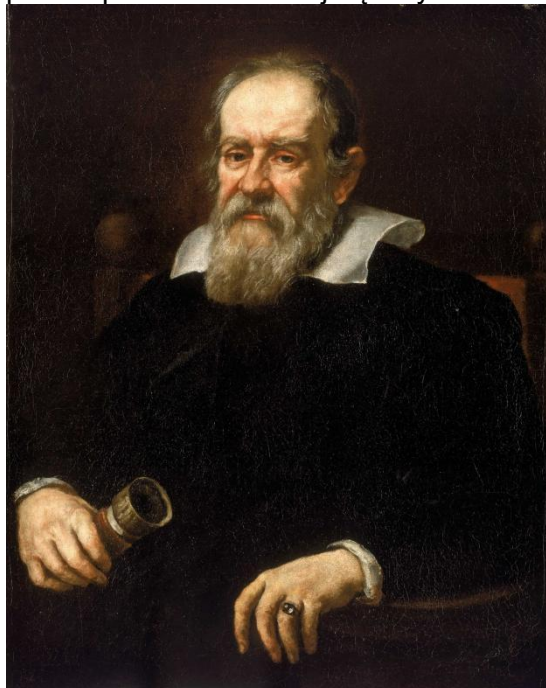
Giuseppe Moscati został beatyfikowany 16 listopada 1975 przez Pawła VI, a kanonizowany 25 października 1987 przez Jana Pawła II. Mimo wyętej pracy w szpitalu, działalności naukowej i czasu poświęcanego studentom, Moscati przez całe życie świadczył o Bogu. Mówił, iż nic nie dodaje siły tak, jak codziennie rano przyjmowana Komunia święta.

Cytaty świadczące o wierze w Boga:

„Tylko jedna nauka jest niewzruszona, ta objawiona przez Boga, nauka o życiu ostatecznym! We wszystkich swoich dziełach patrz na Niebo, na wieczność życia i duszy, i zorientuj się wtedy znacznie inaczej niż sugerują to jedynie ludzkie względy, a twoja działalność będzie inspirowana dla dobra ”.

Źródło : Antonio Sicari "Nowe Portrety Świętych", 2015, wydawnictwo: Wydawnictwo Siostr Loretanek i https://pl.wikipedia.org/wiki/J%C3%B3zef_Moscati.

Galileo Galilei (1564 - 1642) – włoski uczonec: astronom, astrolog, matematyk, fizyk doświadczalny, inżynier-wynalazca i filozof, pionier nowożytnej fizyki i astronomii oraz popularyzator tych nauk. W co najmniej dwóch rankingach fizyków znalazł się w pierwszej dziesiątce wszech czasów, a w jednym z nich znalazł się na czwartym miejscu – zaraz za podium obejmującym Newtona, Einsteina i Maxwella. Był prawdopodobnie największym fizykiem od czasu Archimedesa.

Odkrył zjawisko bezwładności. Galileusz był jednym z pierwszych, którzy używali teleskopu do obserwacji gwiazd, planet i Księżyca. Odkrył plamy słoneczne, pierścienie Saturna oraz zauważył, że Droga Mleczna składa się z bardzo wielu słabych gwiazd. Obserwując Księżyc, zwrócił uwagę na jasne plamy znajdujące się na jego nieoświetlonej części. Galileusz, na podstawie swoich obserwacji, przekonał się o słuszności teorii heliocentrycznej Kopernika w czasie, gdy Kościół bronił teorii geocentrycznej, ale ostatecznie przez Kościół został zrehabilitowany.

Informacje świadczące o wierze w Boga:

Pod koniec Dialogu o dwóch układach, po przedstawieniu teorii dotyczącej przyptyków morza, Galileusz włożył w usta Simplicia następujące słowa: Bóg swoją nieskończoną wszechmocą i mądrością mógł przyznać elementowi wody owe ruchy zmienne, które w nim dostrzegamy, i to innym sposobem ani - żeli wprawiając w ruch zawierające ją zbiorniki [...], jestem tego pewien, że mógłby, i umiałby tego dokonać wieloma sposobami, dla naszego umysłu nawet niewyobrażalnymi. Na mocy tego wysnuwam bezpośredni wniosek, że byłoby zbyt dużą śmiałością chcieć ograniczyć i zacieśniać potęgę i mądrość boską do poziomu ludzkich urojeń. Nie czuję się zobowiązany do wiary, że ten sam Bóg, który obdarzył nas zmysłem, rozumem i intelektem, chciał abyśmy zapomnieli o ich używaniu i innymi środkami chciał dać nam wiedzę, którą możemy zdobyć poprzez nie. (źródło: <http://cytatybaza.pl/autorzy/galileusz.html?cid=83>)

Cytaty świadczące o wierze w Boga:

„[...] ponieważ ten sam Bóg, który wyposażył nas w możliwość mówienia i rozumowania, założył korzystanie z nich, więc tym samym dał nam możliwość zdobywania wiedzy innymi środkami (). Zatem prawda objawia się naszym oczom i intelektowi także we wnioskach naturalnych, do których dochodzimy na podstawie doświadczeń zmysłowych lub niezbitych dowodów. (źródło Opere V, 317; por. Galileusz, Listy kopernikańskie, BIBLOS, Tarnów 2006, s. 64.:)

Mikołaj Kopernik (1473–1543) – polski astronom, prawnik, urzędnik, dyplomata, lekarz i niższy duchowny katolicki, doktor prawa kanonicznego, zajmujący się również astronomią i astrologią, matematyką, ekonomią, strategią wojskową[potrzebny przypis], kartografią i filologią. Bywa też nazywany fizykiem i filozofem. om, autor dzieła *De evolutionibus orbium coelestium*, które zrewolucjonizowało naukę i utrwaliło heliocentryczną wizję Układu Słonecznego. Był kanonikiem warmińskim.

1491–95 studiował quadrivium na Akademii Krakowskiej
1495–1503 studiował na uniwersytetach włoskich (Bologna, Padwa)
przed 1515 opublikował pierwszy wykład teorii heliocentrycznej w
Commentariolus
1509 wydał swój przekład dzieła Teofila Symokatty na łacinę
1513–16 brał udział w pracach nad reformą kalendarza juliańskiego
1515–30 tworzył główne dzieło *De revolutionibus...*
1523 został generalnym administratorem diecezji warmińskiej
1526–28 przedstawił projekt reformy monetarnej *Monetae cudendae ratio*
1543 opublikowanie *De revolutionibus orbium coelestium*

Cytaty świadczące o wierze w Boga:

„Myśli uczonego są niezależne od osądu ogółu – ponieważ dążeniem uczonego, o ile tylko ludzkiemu rozumowi pozwala na to Bóg, jest szukanie we wszystkim prawdy”. (Źródło: *Myślę, więc jestem: aforyzmy, maksymy, sentencje*, oprac. Czesława i Joachim Glenskowie, op. cit., s. 192.)

Isaac Newton, Izaak Newton (25 grudnia 1642/ 4 stycznia 1643 - zm. 20 marca[?]/ 31 marca 1727) – angielski uczyony: fizyk, astronom, matematyk, filozof, alchemik, biblista i historyk oraz urzędnik państwowy. Uznawany za jednego z najwybitniejszych i najważniejszych naukowców wszech czasów. W niektórych rankingach fizyków ustępuje tylko Einsteinowi, a w innych przewyższa go.

Newton zasłynął przede wszystkim jako fizyk – zarówno doświadczalny, jak i teoretyczny. Zajmował się głównie klasyczną mechaniką – w tym mechaniką ośrodków ciągłych, zwłaszcza płynów – oraz grawitacją i optyką, zahaczając też o termodynamikę, geofizykę, badania Kosmosu i fizykę matematyczną. Zgodnie z popularnym poglądem, Newton jest autorem koncepcji *wielkiego zegara Wszechświata*, zgodnie z którą Bóg stworzył prawa rządzące światem i od tego momentu przestał w nie ingerować. Wszechświat jest wielkim mechanizmem, działającym na podobieństwo zegara. Współcześnie wskazuje się, że Newton był osobą bardzo religijną i przypisywał Bogu ważną i aktywną rolę we Wszechświecie.

Cytaty świadczące o wierze w Boga:

„Grawitacja wyjaśnia ruch planet, ale nie jest w stanie wyjaśnić, kto umieścił planety w ruchu. Bóg rządzi wszystkimi rzeczami i wie wszystko o tym, co może być zrobione”.

„Jako ślepiec nie ma pojęcia o kolorach, więc nie mamy pojęcia, w jaki sposób wszechmądry Bóg postrzega i rozumie wszystkie rzeczy”

„Bóg stworzył wszystko według liczby, wagi i miary”

„Wydaje mi się prawdopodobne, że Bóg na początku tworzył materię w stałych, masywnych, twardych, nieprzenikalnych, ruchomych cząstkach”
(źródło:<https://victor-mochere.com/pl/best-quotes-from-isaac-newton>,
https://pl.wikipedia.org/wiki/Isaac_Newton#Religia)

Werner Karl Heisenberg (1901- 1976) – niemiecki fizyk teoretyk i noblista

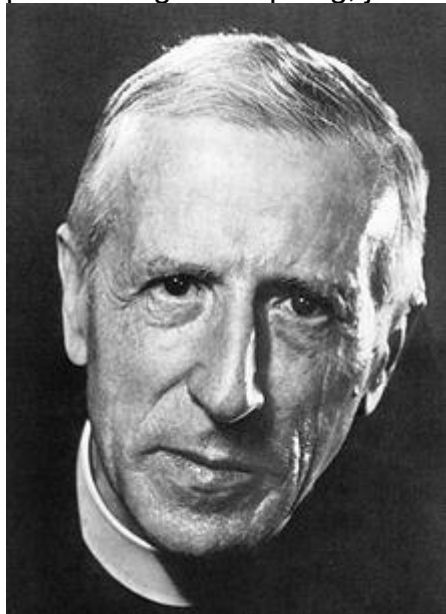
Był jednym ze współtwórców pełnej mechaniki kwantowej, obok Erwina Schrödingera i Maxa Borna; laureat Nagrody Nobla z dziedziny fizyki w roku 1932 za fundamentalny wkład w stworzenie mechaniki kwantowej. W co najmniej jednym z rankingów fizyków znalazł się w pierwszej dziesiątce wszech czasów.

Cytaty świadczące o wierze w Boga:

„O śmierci, gdy spotkam Boga osobiście, zapytam go o dwie rzeczy. Po pierwsze – jak skwantować grawitację, a po drugie – jak matematycznie opisać turbulencję. Może zna odpowiedź na pierwsze pytanie, ale na pewno nie odpowie na drugie” .(https://pl.wikiquote.org/wiki/Werner_Heisenberg)

„Pierwszy łyk ze szklanki nauk przyrodniczych zmieni ciebie w ateistę, zaś na dnie szklanki czeka na ciebie Bóg”. (Źródło:<https://niezломni.com>)

Pierre Teilhard de Chardin (1881–1955) – francuski teolog, filozof, paleontolog i antropolog; jezuita.

Chardin był zwolennikiem teorii ewolucji, której próbował nadać znaczenie filozoficzne w duchu chrześcijaństwa (tzw. **ewolucjonizm chrześcijański**). Nawiązywał częściowo do filozofii egzystencjalnej Sorena Kierkegaarda i Karla Jaspersa. Twierdził, że cała rzeczywistość ma charakter dynamiczny i ewolucyjny, dąży od *punktu Alfa do punktu Omega* mając swój początek i koniec w osobie Jezusa Chrystusa. Sformułował „prawo złożoności i świadomości” ukazujące powiązanie między powiększaniem się złożoności świata materii i ewolucją biologiczną. W ewolucji ma się ujawniać skłonność materii do tworzenia coraz bardziej złożonych form uporządkowania, formy bardziej złożone są agregatami form mniej złożonych („prawo kompleksyfikacji”). Spotkania z fizykami i pierwiastek wszystkich pierwiastków – atom, dały Teilhard de Chardinowi poczucie Boga we wszystkim, co go otacza.

Cytaty świadczące o wierze w Boga:

„Po raz pierwszy w historii zdarza się, że ludzie zdolni są nie tylko poznać ewolucję i jej służyć, lecz kochać ją, i zaczynają wyraźnie mówić o Bogu, bez wysiłku i swobodnie, jakby już oswojeni z tym, iż Go kochają całym sercem i całą duszą, lecz całym wszechświatem. (Źródło: Anne Bancroft, *Współcześni mistycy i mędrzy*, Warszawa 2002, s. 55)

Henri Bergson (1859- 1941) – francuski filozof, laureat Nagrody Nobla w dziedzinie literatury za rok 1927[1]. Przyjmowany za głównego twórcę intuicjonizmu. Opublikował cztery główne dzieła: O bezpośrednich danych świadomości, Materia i pamięć, Ewolucja twórcza, Dwa źródła moralności i religii. Znajdują one oddźwięk w wielu dziedzinach oprócz filozofii: filmie, literaturze, neuropsychologii i in.

Bergson głosił, że główną rolę w procesie życiowym odgrywa nie rozum, ale pęd życiowy. Twórca kieruje się intuicją. Według Bergsona świat podlega ciągłemu rozwojowi, a życie człowieka jest strumieniem przeżyć i czynów. Najwyższą wartość stanowi wolność.

Stworzył koncepcję *élan vital*, pędu życiowego, siły motorycznej, będącej przyczyną wszelkiej aktywności organizmów żywych.

Cytaty świadczące o wierze w Boga:

„Dusza ludzka jest częściowo zjednoczona z Bogiem, a częściowo niezależna.“

„Materia – to język, którym Bóg do nas mówi.“

„Punkt spotkania woli człowieka i woli Boga jest właśnie tym, co nazywamy materią.“

(Źródło: *Leksykon złotych myśli*, wyboru dokonał Krzysztof Nowak, Warszawa 1998)

Arthur Leonard Schawlow (1921-1999) – amerykański fizyk, laureat Nagrody Nobla.

W 1981 roku otrzymał, wraz z Kai Siegbahnem i Nicolaasem Bloembergenem, Nagrodę Nobla w dziedzinie fizyki za wkład do rozwoju mikroskopii laserowej i elektronowej wysokiej rozdzielczości.

Schawlow był protestantem, podkreślał znaczenie Nowego Testamentu w swoim życiu. Uważał, iż nie ma konfliktu między wiarą i nauką, zaś Bóg stanowi odpowiedź na pytanie o początek wszechświata.

Cytaty świadczące o wierze w Boga:

„Mamy szczęście, że posiadamy Biblię, a w szczególności Nowy Testament, który mówi nam tak wiele o Bogu w szeroko dostępnych ludzkich terminach”.

(źródło <https://jezusbawiapulawy.pl>)

Blaise Pascal (pol. Błażej Pascal; 1623–1662) –francuski intelektualista: matematyk, fizyk, inżynier-wynalazca, filozof, teolog i literat.

W fizyce zajmował się głównie mechaniką płynów, zwłaszcza hydrostatyką, w której został upamiętniony nazwą prawa oraz jednostki ciśnienia w układzie SI (Pa). Sprecyzował pojęcia ciśnienia i próżni, uogólniając prace Torricellego. W swoich opracowaniach bronił metody naukowej.

Jako inżynier wynalazł strzykawkę, prasę hydrauliczną, rodzaj ruletki i skonstruował jeden z pierwszych kalkulatorów mechanicznych – sumator zwany pascaliną, jeszcze przed ławą liczącą Leibniza. Być może dzięki temu w latach 70. XX wieku Pascal został upamiętniony nazwą języka programowania.

Cytaty świadczące o wierze w Boga:

„W każdym człowieku jest przepaść, którą można wypełnić jedynie Bogiem”. (źródło: https://pl.wikiquote.org/wiki/Blaise_Pascal#W)

Informacje świadczące o wierze w Boga:

„W oczach Pascala świat ludzki to zabawna farsa odgrywana na Golgocie. Sam czuł się ochraniający przez Boga, więc twierdził, że jest szczęśliwy i że dostrzega wyższą sprawiedliwość w cierpieniach zarówno doczesnych, jak i wiecznych. (...) Mimo wszelkich jego zapewnień o szczęśliwości tych, co „znaleźli Boga”, religia Pascala przeznaczona była dla ludzi nieszczęśliwych i z natury rzeczy musiała unieszczęśliwiać ich jeszcze bardziej”.

(źródło: Autor: Leszek Kołakowski, *Bóg nam nic nie jest dłużny. Krótka uwaga o religii Pascala i o duchu jansenizmu*, tłum. I. Kania, Kraków 1994.)

Carl Gustav Jung (1875 -1961) – szwajcarski psychiatra, psycholog, naukowiec, artysta malarz. Był jednym z twórców psychologii głębi, na bazie której stworzył własne koncepcje ujęte jako psychologia analityczna (stanowiącą częściową krytykę psychoanalizy). Wprowadził pojęcia kompleksu, introwersji i ekstrawersji, nieświadomości zbiorowej, synchroniczności oraz archetypu, które odgrywają ważną i kontrowersyjną rolę w naukach o kulturze i w badaniach neurologicznych, oraz w fizyce kwantowej.

Jung bardzo się interesował postępami współczesnej nauki, zwłaszcza fizyki, a szczególnie nowej dziedziny: fizyki kwantowej. W rozwoju teorii względności dostrzegał fizykalną analogię swoich dokonań w dziedzinie psychologii. Sądził, że zdobycze współczesnej fizyki w połączeniu z badaniami psychologicznymi pozwolą wyjaśnić wiele spraw uznawanych za mistyczne czy takich, których istnienie wręcz się neguje. Jung żywo się zajmował problemem percepcji pozazmysłowej badanym na Uniwersytecie Cornella przez Josepha Banksa Rhine'a, z którym korespondował. Rozważania nad fenomenami jakie stanowią tzw. zbiegi okoliczności, doprowadziły go do pojęcia „psychoidu”.

Cytaty świadczące o wierze w Boga:

„Po dziś dzień mianem Boga określam wszystkie rzeczy, które gwałtownie i bezwzględnie stają na drodze mojej własnej woli, wszystkie rzeczy będące w niezgodzie z moimi subiektywnymi poglądami, planami i intencjami i zmieniające bieg mojego życia na lepsze lub gorsze” (źródło: F. Sands, *Dlaczego wierzę w Boga*, „Good Housekeeping” grudzień 1961, s. 64, 138–141.)

Johannes Kepler (1571-1630) – niemiecki matematyk, astronom i astrolog.

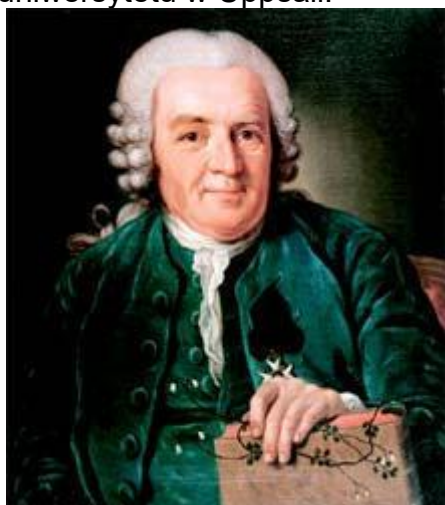

Jedna z czołowych postaci rewolucji naukowej w XVII wieku. Najbardziej znany z nazwanych jego imieniem praw ruchu planet. Także i on, widząc gwiazdy, galaktyki i planety, które nie funkcjonują w jakimś bezładnym chaosie, lecz poruszają się z wielką zegarową precyzją, musiał uznać geniusz wspaniałego Bożego projektu.

Cytaty świadczące o wierze w Boga:

„Zanim wstanę od stołu, przy którym przeprowadzałem badania, nie pozostaje mi nic innego, jak tylko wznieść oczy i ręce ku niebu, pokornie śląc do Stwórcy wszelkiej światłości modlitwę: »Wielki jest Bóg nasz i wielka Jego moc, i nieskończona Jego mądrość. Chwalcie Go każde w mowie swojej wy, niebioso i Ziemi, i Słońce, i Księżycu, chwal Go i Ty duszo moja, Jego Pana i Stwórcę«. [...] Wierzę tylko i wyłącznie w służbę Jezusowi Chrystusowi. W Nim jest wszelkie schronienie i pocieszenie”.
(źródło:<http://www.dobryzasiew.info/czytelnia/artykuly/z-historii/co-sadzili-znani-uczni-na-temat-boga-i-stworzenia-swiata>)

Karol Linneusz (1707-1778) – szwedzki przyrodnik, lekarz, profesor uniwersytetu w Uppsali.

Jest autorem dzieła *Systema Naturae*, w którym opisał podstawy stworzonego przez siebie systemu klasyfikacji organizmów oraz upowszechnił zasadę binominalnego (dwuimiennego) nazewnictwa biologicznego (zaproponowaną wcześniej przez braci Gasparda i Jeana Bauhinów), a także klasyfikacji minerałów. Opisał około 7700 gatunków roślin i 4162 gatunki zwierząt (obecnie oznacza się je skrótem „L.” za nazwą łacińską taksonu). Stworzony przez niego system taksonomiczny, choć był sztuczny, stał się podwaliną współczesnej taksonomii. Był kreacjonistą, uważał, że wszystkie istniejące gatunki zostały stworzone równocześnie. Pod koniec życia dopuszczał możliwość powstawania nowych gatunków wskutek krzyżowania się istniejących już form życia. Badając świat przyrody, nie doszukiwał się związków człowieka ze zwierzętami, ale raczej postrzegał swoistą głębię i geniusz Kogoś, kto to wszystko idealnie zaprojektował.

Informacje świadczące o wierze w Boga:

We wstępie do swego dzieła *„O systemie przyrody”* napisał: *„Gdy patrzę na słońce i gwiazdy zawieszane w przestrzeni, myślę, że wszystkie te dzieła stworzone noszą na sobie znamię mądrości i potęgi Boga, który napęłnia je światłem i życiem...”*.

(źródło: <http://www.dobryzasiew.info>)

Jean Baptiste Lamarck (1744-1829), francuski naukowiec i biolog. francuski przyrodnik, będący kolejno: żołnierzem, lekarzem, botanikiem, zoologiem (profesorem zoologii), twórcą wczesnej teorii ewolucji zwanej lamarkizmem.

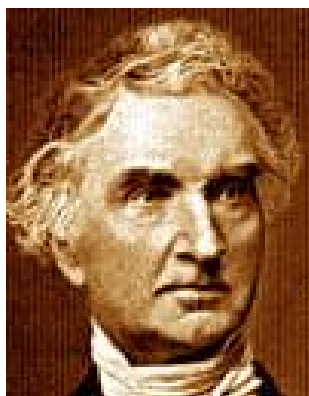
Efektom wielu lat pracy nad bezkręgowcami było dzieło pt. *Historia naturalna zwierząt bezkręgowych (Histoire naturelle des animaux sans vertèbres* wydawana w latach 1815-1822). Znalazł też czas na napisanie rozpraw z fizyki i meteorologii, uwzględniając nawet nietypowe zjawiska pogodowe. Spopularyzował słowo biologia na oznaczenie nauki o wszystkich organizmach żywych i ich właściwościach.

Cytaty świadczące o wierze w Boga:

Wypowiadał się w podobny sposób: „*Istnienie i Wszechmoc Boga stanowią całą wiedzę pozytywną człowieka... Bóg stworzył materię i udzielił jej rozmaitych przymiotów, a będzie ona tak długo istnieć, jak długo się Bogu spodoba*”.

(źródło:<http://www.dobryzasiew.info>)

Justus von Liebig (1803-1873), znany niemiecki chemik. Wykładał chemię na uniwersytetach w Gießen i Monachium. Wynałazł kostkę bulionową. Laureat Medalu Copleya.

Był zaangażowany w badania z zakresu chemii organicznej. Nazywany jest ojcem nawozów, udowodnił teorię o mineralnym odżywianiu się roślin, co stało się podstawą do wytworzenia nowoczesnej chemii rolnej. Początkowo w użytku znajdowały się jedynie naturalne nawozy mineralne takie jak np. saletra chilijska. Później nastąpił rozwój przemysłowego wytwarzania nawozów sztucznych, dzięki czemu stały się one o wiele bardziej dostępne i w dużym stopniu wpłynęły na rozwój rolnictwa XIX wieku. Liebig jest również uważany za prekursora badań nad oddziaływaniem czynników środowiskowych na organizmy. Badając wpływ różnych pierwiastków na wzrost roślin, dostrzegł, że nawet niedobór tylko jednego z nich hamował wzrost i czynności życiowe. Spopularyzował „teorię minimum” mało znanego wówczas Carla Sprengela, która (mylnie) znana jest dzisiaj jako prawo minimum Liebiga – ten czynnik, którego jest najmniej (jest w minimum) działa ograniczająco na dany organizm.

Informacje świadczące o wierze w Boga:

Dzieło stworzenia odczytywał jak niezwykłą księgę napisaną przez genialnego autora: *„Ten tylko naprawdę poznać może wielkość i mądrość Stwórcy, kto usiłuje wyczytać Jego myśli w wielkiej księdze zwanej przyrodą”*. (źródło:<http://www.dobryzasiew.info>)

Andre Ampere (1775-1836), francuski fizyk i matematyk, zajmował się badaniem zjawiska elektromagnetyzmu. Od jego nazwiska jednostkę natężenia prądu elektrycznego nazwano „amper”

Pracował m.in. nad optyką – opublikował pracę o refrakcji. Za największe dokonanie Ampère'a uważany jest jego wkład do rozwoju nauki o elektryczności i magnetyzmie. W latach 20. XIX w. Ampère dowiedział się o doświadczeniach Ørsteda wykazujących związek prądu elektrycznego z magnetyzmem i podjął próbę opracowania teorii łączącej te zjawiska[4]. Postawił hipotezę, że prąd płynący przez cewkę złożoną z nawiniętych na walcu zwojów miedzianego drutu powinien wykazywać takie same właściwości jak magnes stały. Zbudował taką cewkę i na drodze doświadczalnej potwierdził swoje przypuszczenie. Opisał matematycznie ilościowe zależności pomiędzy zjawiskami elektrycznymi i magnetycznymi. Najbardziej znanym twierdzeniem jego teorii jest tzw. prawo Ampère'a mówiące o tym, że całka krzywoliniowa wektora gęstości strumienia magnetycznego obliczana po krzywej zamkniętej jest proporcjonalna do wypadkowego prądu otoczonego tą krzywą. Wyprowadzone przez Ampère'a formuły stosowane są do dziś tak w nauce, jak i w technice. Zaproponował utrzymujący się do dnia dzisiejszego podział nauki o elektryczności na dwa działy: elektrostatykę i elektrodynamikę. Sformułował teoretyczne podstawy elektrodynamiki. Najważniejsza praca Ampère'a o elektryczności i magnetyzmie, zwięźczone jego dokonania w tej dziedzinie, została opublikowana w 1826 roku. Nosi ona tytuł *Traktat o matematycznej teorii zjawisk elektrodynamicznych opartej wyłącznie na eksperymentach*.

Informacje świadczące o wierze w Boga:

Mimo wielkich odkryć, jakich dokonywał, nie stracił na czujności, widząc w tym, co oglądał, wielki ład i porządek rzeczy, zaprzeczający zjawisku przypadkowości powstania świata. Dlatego powiedział, że: *„Jednym z najbardziej przekonywujących dowodów istnienia Boga jest panująca we wszechświecie harmonia i ów przedziwny ład, mocą którego każda żyjąca istota w organach swoich znajduje wszystko, co potrzebne jest jej do utrzymania bytu, do rozradzania się i do rozwoju swoich fizycznych oraz umysłowych zdolności”*. (źródło: <http://www.dobryzasiew.info>)

Michel Faraday (1791-1867) – fizyk i chemik angielski, jeden z najwybitniejszych uczonych XIX wieku. Eksperymentator, samouk.

Faraday to jeden z ojców elektrodynamiki klasycznej. Odkrył indukcję elektromagnetyczną – możliwość wytwarzania prądu elektrycznego przez ruch magnesu, co jest przejawem wytwarzania pola elektrycznego przez zmienne pole magnetyczne. Ścisły matematyczny opis tego zjawiska nazwano prawem Faradaya, będącym jednym z podstawowych równań Maxwella. Jego osiągnięcie było przełomowe zarówno dla fizyki jak i techniki – umożliwiło konstrukcję pierwszych prądnic i silników elektrycznych, przyczyniając się do drugiej rewolucji przemysłowej i masowej elektryfikacji.

Pozostałe osiągnięcia Faradaya to m.in. wprowadzenie opisu oddziaływań przez pola i ich linie, odkrycie samoindukcji, paramagnetyzmu i zjawiska magnetoptycznego – wyjaśnionego potem przez Maxwellowski elektromagnetyczny model światła. W chemii Faraday zasłynął m.in. jako pionier elektrochemii i odkrywca benzenu. Laureat najwyższych nagród naukowych jego czasów – dwóch Medali Copleya (1832 i 1838), dwóch Medali Królewskich (1835 i 1846) oraz Medalu Rumforda (1846).

Informacje świadczące o wierze w Boga:

Profesor Instytutu Królewskiego i Uniwersytetu w Oksfordzie, pomimo posiadanej wiedzy naukowej nie zapominał o Słowach Biblii, którą znał już od dzieciństwa. Wzbudził zaskoczenie świata nauki, gdy pewnego dnia powiedział: „*Zdziwiło was, panowie, żeście usłyszeli z moich ust słowo »Bóg«, lecz zapewniam was, że pojęcie Boga i cześć, jaką mam dla Niego, opieram na podstawach pewnych jak prawdy z dziedziny fizyki.*”
(źródło:<http://www.dobryzasiew.info>)

James Maxwell (1831-1879), szkocki fizyk i matematyk, autor wielu wybitnych prac z zakresu elektrodynamiki, kinetycznej teorii gazów, optyki i teorii barw.

Jest znany przede wszystkim jako ojciec kompletnej i jednolitej elektrodynamiki klasycznej – rozszerzył pierwotne prawo Ampère'a i stworzył tak układ równań nazwany jego nazwiskiem. Dzięki swojej teorii przewidział istnienie fal elektromagnetycznych. Poprawnie przyjął, że światło jest jedną z nich, rozwijając falowy model światła uznawany w jego czasach. Przewidział też istnienie innych zakresów częstotliwości jak potwierdzone potem fale radiowe. Pionier fotografii barwnej oraz fizyki statystycznej, dzięki której udowodniono atomizm. Badał też budowę pierścieni Saturna[3].

Ten szkocki uczonek otworzył epokę bezprzewodowej telekomunikacji opartej na radiotechnice. Jego teoria doprowadziła też do rewizji podstaw mechaniki Newtona – najpierw jako fundament teorii eteru Lorentza, a potem inspiracja do stworzenia szczególnej teorii względności przez Einsteina. Elektrodynamika Maxwella była też pierwszą relatywistyczną teorią pola, a przez to wzorcem dla innych modeli oddziaływań elementarnych – ogólnej teorii względności oraz teorii oddziaływań jądrowych.

Cytaty świadczące o wierze w Boga:

Naukowiec powiedział: *„Przyjrzałem się z bliska większości systemów filozoficznych i przekonałem się naocznie, iż żaden z nich rozwinąć się nie może bez zasadniczego pojęcia o Bogu... Boże, który stworzyłeś świat i człowieka, naucz nas badać dzieła Twoje tak, byśmy nad ziemią zapanować mogli, by rozum nasz w służbie Twojej się wzmocnił”.*

(źródło:<http://www.dobryzasiew.info>)

Benoît B. Mandelbrot (1924 -2010) – francuski matematyk pochodzenia żydowskiego, urodzony w Polsce.

Zajmował się szerokim zakresem problemów matematycznych, znany jest przede wszystkim jako ojciec geometrii fraktalnej, opisał zbiór Mandelbrota oraz wymyślił samo słowo „fraktal”. W 1993 został uhonorowany Nagrodą Wolfa w fizyce, a w 2003 został wyróżniony prestiżową Nagrodą Japońską. Otrzymał 16 tytułów doktora honoris causa[4] oraz inne wyróżnienia, m.in. Medal im. Wacława Sierpińskiego.

Informacje świadczące o wierze w Boga:

Uważał, że otaczający nas świat jest niezwykle uporządkowany i to w sposób matematyczny. Mandelbrot poprzez swe badania udowodnił, iż wszystko składa się z tzw. fraktali, czyli elementów samopodobnych występujących w obrębie każdego obiektu, np. drzewa, kwiatu, skały, oka owada, zbioru fal na wodzie, gwiazd na niebie, a nawet niewidzialnych maleńkich komórek w ludzkim organizmie. To niezwykle zjawisko, nawet bez znajomości podstaw geometrii fraktalnej, można zobaczyć gołym okiem. Patrząc na przyrodę, widzimy uderzający jej porządek, nadany przez niezwykle mądrość Stwórcy, niepodobny do układów o przypadkowym charakterze. Nawet obserwując płatek zwykłego śniegu, można być pod wielkim wrażeniem jego wspaniałego projektu. Jakże piękny i niezwykle geometryczny jest ów kryształek lodu. Przez moment mieni się tęczą barw i kształtów, a w chwilę później zmienia się w kropelki wody. Wzory, choć na pozór podobne, to jednak nigdy nie są takie same w drugiej zaobserwowanej śnieżynce. Zjawisko tak ulotne, a jednak i ono świadczy o Bożej chwale w dziełach Pana.

(źródło:<http://www.dobryzasiew.info/czytelnia/artykuly/z-historii.pl>).

Max Karl Ernst Ludwig Planck (1858 - 1947) – niemiecki fizyk, teolog luterański, autor prac z zakresu termodynamiki, promieniowania cieplnego, energii, dyspersji, optyki, teorii względności, a przede wszystkim teorii kwantów.

Laureat Nagrody Nobla w dziedzinie fizyki z 1918 roku. W roku 1900, pracując nad teowantów. Laureat Nagrody Nobla w dziedzinie fizyki z 1918 roku. W roku 1900, pracując nad teorią promieniowania emitowanego przez ciało doskonale czarne, zmodyfikował prawo Wiena, wprowadzając do wzoru nową stałą fizyczną, nazwaną potem jego nazwiskiem. Koncepcja, zgodnie z którą energia może być emitowana tylko w określonych porcjach, zwanych kwantami, dała początek mechanice kwantowej.
1918: Nagroda Nobla w dziedzinie fizyki, 1927: Medal Lorentza, 1929. Medal Copleya (ang. *Copley Medal*), 1929: Medal Maxa Plancka, razem z Albertem Einsteinem.

Cytaty świadczące o wierze w Boga:

„Religia i nauki przyrodnicze nie znajdują się w stosunku do siebie w opozycji, jak to niektórzy myślą, czy obawiają się tego, lecz prowadzą różnymi drogami do tego samego celu, a celem tym jest Bóg.“

(Źródło: <https://quotepark.com/pl/autorzy/max-planck/cytaty-o-bogu/>)